

Z gospodarskega stališča

Tisti, ki radi pokade dobro ceno, bodo morda kmalu v stiski. Delavci, ki izdelujejo cigare, zapuščajo v velikih množicah svoj posel in se vdinajo v novo industrijo, kjer zaslužijo več. Tudi tobake liste, katere nabirajo za omete pri cigarah, je zdaj težje dobiti.

Vprašanje trakov in gazolina je civilno prebivalstvo ni nič kaj izvesljivo v tem letu. Armada bo potrebovala več trakov in gazolina za Italijo, kjer so letnice razbite. Mesto da bi kupatorske oblasti popravljale roge in poslane lokomotive in letniške vozove v razbito Italijo, bodo raje obratovale ves omet na truhkih.

Vladni gozdarski urad je vznebrjen, ker se obenem z odram lesom poseka tudi toliko ladega drevesja v naglici, da se bi kolikor mogoče dosti lesa za novo industrijo. V sled tega bo nekateri gozdni okrajji brez take hasni prihodnjih 50 let, čisto, da bi bili dobri za sekanje že v petih ali desetih letih.

Ameriška industrija bo delala polno paro še vsa prva polovica letošnjega leta. V drugi polovici bo pa začela ponehavati. Izposelnost se bo začela bolj bolj kazati. Do konca leta bo orda že 2,000,000 delavcev brez dela.

Trgovina na drobno bo pa cvečala vse leto in bo najbrže dosegla rekordni promet. Sodiijo, da imajo trgovci na drobno v letu 65 milijonov dolarjev ometa.

Cene življenskim potrebščin se bodo za čase vojne dvigale le počasi. Enako tudi mešanica. Nevarnost za infliacijo na cesti bo prišla šele po vojni, ko ne bo vlada še naprej držala cene.

V letu 1943 smo potrošili za vojno na 85 milijonov dolarjev, ko bo trajala vojna v Nemčiji do konca tega leta, bodo znašali vojni izdatki letos nad 86 milijonov dolarjev. Ako bo trajala vojna z Japonsko vse leto 1945, bodo znašali vojni izdatki letos 69 milijonov dolarjev, ako bo pa končana sredi leta 1945, bodo znašali izdatki nekaj 60 milijonov. Izdatki za vojno bodo močno znižani šele 1946, ko bomo začeli pošiljati vojaštvo domov.

Prva industrija, ki bo začela delovati civilne potrebščine, bo stala, ki bo izdelovala truke, železniške vozove, lokomotive, pekačske stroje in razno orodje. Letos bo izdelanih malo potniških avtov, če jih bo sploh kaj. V drugi polovici letošnjega leta bodo napravili nekaj ledenic, ravnalnikov, čistilcev itd. Šele leta 1945 bodo začele tovarne izdelovati hišne potrebščine s polno paro.

Manjših davkov ne smemo pričakovati pred koncem obeh vojn, z Nemčijo in Japonsko. Toda sodijo, da večjih dohodnih davkov za posameznike tekom te vojne ne bo.

Letos pričakujejo več delavskih stavk. Največ radi tega, ker bo v mnogih tovarnah odpravljen ovrtime in bodo delav-

Adamič na odru z Browderjem

Častni predsednik SANSa, Louis Adamič, je govoril na prireditvi ameriških komunistov; v vseslovenski kongres so se vrinili komunisti.

New York (NC). — Pisatelj Louis Adamič, ki propaga sovjetizacijo balkanskih dežel, je bil eden izmed govornikov na prireditvi komunistov v Carnegie Hall v New Yorku ob priliki 10 letnice obravnave v Nemčiji radi požiga parlamenta. Glavni govornik je bil Earl Browder, generalni tajnik ameriške komunistične stranke.

Naciji pričakujejo invazije v bližnji bodočnosti

London. — Berlinski radio je včeraj kričal, da bodo invazijske armade, ki stoje pripravljene v južni Angliji, udarile prej, kot bi se to pričakovalo iz vojaškega stališča. Hitrejšo invazijo bodo povzročili politični pritiski, je trdil berlinski radio.

Eden teh političnih vzrokov je ta, trdijo Nemci, da Moskva ni zadovoljna z 25 do 30 divizijami na italijanski fronti. Radio je trdil, da se v Angliji kar tre ameriškega in angleškega vojaštva, da so pripravljene ladje in pa, ker stopnjujejo zračne napade na Nemčijo, kar je znamenje za bližnjo invazijo.

NOVI GROBOVI

Joseph Mišmaš

Po dolgi bolezni je umrl na svojem domu, 1025 E. 72. Place Joseph Mišmaš, po domače Lukov, star 57 let. Doma je bil iz vasi Spodnji Kal, fara Ambrus, odkoder je prišel v Cleveland pred 40 leti. Žena Josephine mu je umrla pred enim letom. Tukaj zapuščata tri sinove: Josepha, T-5 Harryja, Cpl. Alberta ter hčer Elsie Sell. Zadnjih 25 let je bil zaposlen pri Cities Service na Marquette Rd. Bil je član društva št. 28 SNPJ. Pogreb bo v petek zjutraj ob devetih iz Zakraskovega pogrebnega zavoda, 6016 St. Clair Ave. v cerkev sv. Vida in na Kalvarijo. Naj počiva v miru, preostali so žalje.

Frances Marold

Včeraj dopoldne je umrla na svojem domu, 666 E. 140. St. Frances Marold, stara 58 let. Tukaj zapuščata žalujočega soproga Charlesa, sinove: Steven, Charles, Albert in Daniel ter hčere: Mary Kulez, Veronika Požun in Angela Krall in brata Antona Klariča. Doma je bila iz Lokve pri Delnicah, v Ameriki je bivala 42 let. Bila je članica društva Lipa št. 129 SNPJ. Pogreb bo v četrtek ob devetih iz Grdinovega pogrebnega zavoda, 1053 E. 62. St. v cerkev sv. Pavla na 40. cesti in na Kalvarijo. Naj počiva v miru, preostali so žalje.

Michael Mauer

Glede pokojnega Michael Mauer se nam dodatno sporoča, da zapuščata tudi soprogo Ano, rojena Hein.

Nova železniška postaja

Pennsylvania železnica namrava zgraditi na 9. cesti in Lakeside Ave., kjer lastuje enajst akrov zemlje, železniško postajo po vojni. Ta železnica in pa Erie sta edini, ki se ne poslužujeta Terminal postaje.

ci zahtevali večjo mezdno od navadnih ur.

Adamič je napovedoval na tem shodu komunistov, da bo na Balkanu po vojni federacija Jugoslovanov, v kateri bodo tudi Bolgari, če bodo hoteli pristopiti. Poudarjal je, da bodo južni Slovani v glavnem gledali na Rusijo ter je povzdigoval partizane, kot "rešitelje" Jugoslavije.

V decembru je bil Adamič tudi glavni govornik na shodu Ameriške slovenskega kongresa v Detroitu. Dr. Wencel F. Hetman, ki je bil ponovno izvoljen v eksekutivo tega kongresa na tej seji, je potem odstopil. Izjavil je, da je Ameriško slovenski kongres postala fronta za komuniste, vsled česar je izginila iz organizacije sloga in edinstvo.

Dr. Hetman je obdolžil komuniste, da so poslali na ta sestanek svoje člane s ponarejenimi poverilnicami, s pomočjo katerih so se potem vrinili v kongres "posebnimi navodili iz Moskve" z namenom, da bodo delali za interese komunistične stranke in ne za interese Zedinjenih držav.

(Slično sta napravila Adamič in Kristjan z slovenskim SANSom, ki je postal orodje komunističnih partizanov; op. ured.).

Župan Lausche je bil imenovan po Rooseveltu v posredovalno komisijo

Cleveland, O. — Predsednik Roosevelt je imenoval clevelandskega župana Franka J. Lauscheja v komisijo treh moških naj preiščejo in razsodijo v pritožbi železniške delavske organizacije, da 16 južnih železnice noče dati zaposlitve zamorcem.

Ker železniške družbe niso hotele reagirati na zahtevo delavske organizacije, se je ta obrnila na predsednika Roosevelta, ki je nato imenoval to komisijo, da se snide v kratkem v Washingtonu in zadevo preišče. Ostala dva člana komisije sta: sodnik Stacy iz Raleigh, N. C. in sodnik Holly iz Chicaga.

Avto leta 1953 bo lažji in bo rabil manj kuriva

New York. — Potniški avto, ki bo prišel na trg leta 1953, bo mnogo lažji od sedanjih. Motor bo imel majhne cilindre, zato bo porabil polovico manj gazolina in obalja, kot ga porabijo današnji modeli. Tko napovedujejo ameriški inženirji.

Truki in busi bodo imeli pa večino vsi Diesel motorje, ki so se izkazali zelo praktični za tovarna vozila. Avtni motor bo do leta 1953 tako izpopolnjen, da bo požgal komaj eno galono gazolina na 60 miljah vožnje, če bo vozil z brzino 60 milj na uro.

Grdinovi koledarji

Tvrdba A. Grdina in Sinovi naznanja, da je prejel včeraj regularne stenske koledarje, katere zdaj lahko vsak dobi. Dobi jih v Grdinovih prodajalnih. Nekaj jih bo pa razdeljenih po trgovinah v naselbinah, kjer jih bo lahko vsak dobil.

Ruske armade so vdrle že čez mejo na Poljsko

Federalna porota je obtožila 30 oseb zarote proti vladi Zedinjenih držav

Washington. — Federalna velika porota je obtožila 28 moških in dve ženski, da so kovali zaroto, da se v Zed. državah organizira nacijska vlada. Vsi, razen osmih so bili že prej obtoženi protiameriškega delovanja, toda v prejšnjih obtožbah ni bilo rečeno, da so nameravali vzpostaviti tukaj vlado po nacijskem vzorcu.

V tej obtožbi je tudi George Viereck, ki je sedaj zaprt radi nemške propagande v Ameriki. Obtožba naglašja, da so bili ti v zvezi z nemško vlado in voditelji nemške nazijske stranke z namenom, da porazno vplivajo na lojalnost, moralno in disciplino ameriških vojakov in mornarjev.

Ameriški rušilec se je po razstrelbi pogreznil v morje blizu New Yorka

New York, 3. jan. — Nek ameriški rušilec se je pogreznil danes zjutraj v morje potem, ko je nastala na ladji razstrelba in požar. Kolikor je dozdaj znano, so rešili 163 mož posadke, mnogi med temi so bili ranjeni v razstrelbi. Kaj je povzročilo razstrelbo, še ni znano.

Razstrelba se je pripetila na rušilec ob 5:18 zjutraj, tri ure potem, ko je spustil rušilec sidro šest milj od Sandy Hooka, N. J. Razstrelba je bila tako huda, da je mnoge mornarje vrglo v morje.

Hitlerjeva palača je baje zdrobljena v Berlinu

London. — V ponedeljek zjutraj ob treh je val angleških bombnikov obiskal Berlin in zmetal na nemško prestolnico nad 1,000 ton bomb. Poročila iz Švedske zatrjujejo, da je skupina bomb napadla na ponesno Hitlerjevo palačo, zgrajeno iz sivega marmorja in ki se razteza en cel blok daleč, od Wilhelmsplatz do Herman Goering Strasse. Praviijo, da je bilo zajetih v tej palači na stotine oseb. Toda nobenega poročila ni, če je bil ob času napada v palači tudi Hitler, ki je zdaj večinoma na fronti.

Nov državljan

Ludwig Ausec iz 6317 St. Clair Ave. je postal ameriški državljan. Naše iskrene čestitke, Ludwig!

Naši vojaki

Danes se bo odzval klicu Strica Sama Jim Sepic Jr., sin poznane trgovske družine Jim Sepic iz 16009 Waterloo Rd. Jim, ki je izurjen mehanik, bo pridelen tehničnemu oddelku. Doma bo pustil poleg staršev tudi soprogo. Želimo mu zdravja in srečo ter zdrav povratek domov k svojim dragim.

Pvt. Al Vidmar iz 6312 Carl Ave. je doma na dopustu do petka. Rad bi videl, če bi ga prij-

Nadalje pravi obtožnica, da je prišla v Nemčijo leta 1933 na krmilo stranka nacijske, ki je javno naznanila za svoj program, da bo uničila demokracijo po vsem svetu ter da bo vzpostavila in pomagala vzpostaviti narodno socialistično vlado ali fašistični način vlade kot v nadomestilo za način vlade, kot obstoja v tej deželi ali v drugih deželah.

Ako bodo te osebe pri obravnavi spoznane krivim, se lahko kaznujejo z globo \$10,000 vsake, ali zaporom 10 let, ali obojim.

Na ladji ni bilo nobene panike. Mornarji so začeli takoj gasiti požar, ki je bil pa tako hud, da niso mogli blizu. Na pomoč je prihitela obrežna straža, ki je jemala na krov mornarje. Ob 7:05 je bilo ukazano posadki, da zapusti ladjo in rušilec se je kmalu zatem pogreznil.

Razstrelba na ladji je bila tako močna, da so se ljudje na obrežju zbudili in začeli klicati policijo po vzroku. Rušilec take vrste ima navadno posadko od 150 do 300 mož.

Ameriški rušilec je bil torpediran na Atlantiku

Washington. — Mornariško poveljstvo naznanja, da je bil na 24. decembra torpediran in pogreznjen na Atlantiku nek ameriški rušilec. Ako je bil rušilec pogreznjen od sovražne podmornice, bojne ladje ali zračne sile, ni povedano.

Novi uradniki

Društvo Loška Dolina je izvolilo za leto 1944 sledeči odbor: Predsednik Frank Baraga, podpredsednik Jernej Krašovec, tajnik Frank Bavec, 1097 E. 66. St., tel. HE 9183, zapisnikar in blagajnik John J. Leskovec, nadzorniki: John Lokar, Charles Koman in John Mlakar, zastopnik za delniško konferenco SND Michael Telich, za Klub društev SND John Znidaršič, za JPO-SS Frank Baraga, za Sans John Mlakar.

telj obiskali. Nazaj v garnizijo se povrne v petek in sicer v Charleston, S. C.

Družina Mr. in Mrs. John Jamnik iz 861 E. 222. St. sta dobila pismo od hčerke Josephine, ki ima čin Sergeanta in ki je srečno dospela na svoje službeno mesto v Italiji. Njen brat, S/Sgt. Frank Jamnik služi pa že 6. leto kot inženir pri tankih v Kentucky. Oba naročata pozdrave in novoletna voščila sorodnikom, znanec in prijateljem.

Celi nemški bataljoni se vdajajo Rusom. Drugi, ki se upirajo, padajo kot muhe. V Moskvi so grmeli včeraj topovi v proslavo zmage.

Moskva, 4. januarja. — Ruske armade so se včeraj vsule čez staro poljsko mejo. Glavna armada je okupirala obmejna mesta Novograd-Volinski in Olevsk, prednje strazhe so prodirale pa naprej in stopile čez rusko-poljsko mejo, kot je bila leta 1939. Rusi imajo še 150 milj, da dosežejo točko, na kateri so Nemci napadli Rusijo junija 1941.

Rusom se je posrečil ta zmagoviti pohod potem, ko so premagali osem nemških divizij tankov in 13 pehotnih divizij zapadno od Kijeva. V tej ofenzivi je padlo nad 6,000 Nemcev, poročajo Rusi.

Na stotine Nemcev se je podalo Rusom. Cele stotine prehajajo na rusko stran, poročajo iz Moskve, ki primerjajo ta poraz Nemcev onemu pred Stalingradom.

Premier Stalin je sinoči naznanil zavzetje obmejnih mest ob stari Poljski ter je ukazal, da v proslavo izstrelijo 124 topov vsak po 12 streliv.

General Vatutin, ki je osvobodil Harkov in Kijev, je pripeljal svojo zmagovito armado 700 milj daleč od Stalingrada. Zapadno od tukaj leži Berlin 600 milj proč in Rusi prodirajo v tej smeri na 60 milj široki fronti.

Druška ruska kolona pa prodira na jugu proti romunski meji. Včeraj je bila še 20 milj oddaljena od železniške postaje Viniča blizu reke Bug.

Nemške armade, ki so se v ovinku Dnjepra, imajo zdaj na izbiro dvoje, da se naglo umaknejo preko južne Ukrajine, ali pa dobe na pomoč rezerve. Nemci imajo v južni Rusiji od 500,000 do 750,000 mož. V tem številu je vključena tudi armada, ki se še nahaja na Krimu.

Japonskim internirancem se dobro godi v U. S.

San Francisco. — Zagotovilo španske vlade, da se japonskim internirancem v Zed. državah dobro godi in da ravnajo z njimi kot se pričakuje od civiliziranih držav, je na potu na Japonsko potom španskega poslanstva v Washingtonu.

Japonska vlada je namreč naprosila Španijo, naj po svojem zastopniku preišče, kako ravnajo Amerikanci z japonskimi interniranci potem, ko so se vršili izgredi med 16,000 japonskimi interniranci v taborišču Tule.

Peter ima diplomno za letalskega pilota

Kaira. — Jugoslovanski kralj Peter je dobil na neki angleški letalski bazi diplomno kot letalski pilot. Peter je vedno kazal izredno zanimanje za avijatik in sploh za mehaniko.

Na letno sejo

Euclid Rifle Club ima nocoj zelo važno sejo v Slovenskem domu na Holmes. Ukreniti bo treba vse potrebno radi srnjakove večerje 16. januarja, obenem bodo pa volitve za nov odbor. Vsi člani naj bodo gotovo navzoči.

Vesela vest

Na 31. decembra so prinesle vile rojenice krepkega sinčka družini Mr. in Mrs. Frank Pongec, 1191 E. 60. St. Materino deklško ime je bilo Zameje. Mati in dete se dobro počutita v Glenville bolnišnici. Čestitamo!

Zavezniki mečejo fašiste iz vseh vladnih uradov v Italiji

Neapelj. — Zavezniška vojaška vlada v Italiji je začela novo leto s tem, da je ukazal pogonati fašistične uradnike iz vseh vladnih služb in iz javnih uradov, in sicer v treh provincah: neapeljski, beneventski in avellinski.

Dozdaj so zavezniki odstranili samo poznane fašiste iz vladnih uradov, da ne bi naenkrat popolnoma dirgoizirali vladno administracijo za fronto. Na ta način je bilo odstranjenih več kot 1,000 znanih fašistov.

Zdaj je pa že toliko uradnikov na razpolago, da se lahko poze vse fašiste iz vladnih služb, ne da bi trpela državna funkcija.

Delavski vodja zanika, da bi stavka ovirala naš vojni program

Washington. — Na starega leta večer je neka odlična vladna osebnost izjavila, da stavke in nemiri v jeklarski industriji in pri železnicah pomagajo Hitlerju v tem, da se bo nemški narod bolj upiral v pričakovano, da bodo delavski spori v Ameriki škodovali pri izdelovanju potrebščin. Ta oseba ni hotela povedati svojega imena.

Zdaj je pa prišel z izjavo William Green, predsednik Ameriške delavske federacije, ki trdi, da je podal gornjo izjavo general Marshall, načelnik generalnega štaba. Green odločno zanika to obdolžitev in pozivlje generala, naj to svojo izjavo podpre z dokazi. Obenem je Green tudi napadal vlado, ki da ne rešuje delavskih problemov pravilno in zadovoljivo.

Demokratje so v sedlu v naši mestni zbornici

Prvič, odkar je bil v Clevelandu župan Newton D. Baker, imajo demokratje letos večino v mestni zbornici in sicer 17 glasov, dočim jih imajo republikanci 16. Sinoči so demokratje to svojo moč izrabili in si izvolili predsednika in klerka. Predsednikom je bil izvoljen Michael Lucak, councilman 28. varde, klerkom pa John De Righter, državni poslanec.

Važna seja nocoj

Podružnica Jt. 14 SZZ ima nocoj važno sejo v navadnih prostorih. Vse članice, ki se zanimajo za napredek te podružnice, naj se udeležijo.

V bolnišnici

Frank Pernach iz 1043 E. 68. St. se nahaja v Glenville bolnišnici. Prijatelji ga lahko ob pri- liki obiščejo.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
(JAMES DEBEVEC, Editor)
Henderson 0628
6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti, četrt leta \$2.25
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: Celo leto \$6.50, pol leta \$3.50.
Cetrt leta \$2.00
Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months
Cleveland and Euclid by Carrier \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months.
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 2 Tue., Jan. 4, 1944

Naloga gen. Eisenhowerja

Ko je Hitler ukazal streljati na našo zastavo, ko je začel potapljati naše ladje in začel moriti naše državljane ob dobavni liniji med Zed. državami in Anglijo, je postal boj na Atlantiku naša glavna odgovornost.

Ko je hotel Mussolini presekati angleško strateško linijo v Sredozemskem morju in Sueskem prekopu do Indije in Orienta z okupacijo Etiopije in s svojo izjavo, da je postalo Sredozemsko morje "mare nostrum" (italijansko jezero), je padel boj v Severni Afriki in Italiji v glavnem na rame Angliji.

Več kot 1,000 let sta se Nemčija in Rusija trli za nadoblast v Baltiku in za Dardanele.

Radi tega je logično, da je predsednik Roosevelt naznanil v svoji božični poslanici: "Ruska armada bo nadaljevala s svojo ofenzivo proti Nemčiji od vzhoda, zavezniške armade v Afriki in Italiji bodo pritiskale proti Nemčiji od juga in sedaj so gotovi vsi načrti, da se Nemčijo popolnoma obkroži, ko bodo ameriške in angleške armade začele napadati na novih točkah."

Čeprav se bodo tudi ameriške čete udeležile napada na Nemčijo od juga, bo glavna ameriška sila napadala od zapada pod poveljstvom generala Eisenhowerja. Pri invaziji na zapadno Evropo bo v akciji glavna ameriška sila.

Hitlerjev naropani imperij meri danes nekoliko 6,000 milj. Nekako 2,000 milj se razteza po zapadni Evropi. Zavezniški bodo najbrže udarili nekje na 200 milj široki črti ob Rokavskem prelivu, na obalo Francije in Belgije.

To fronto branijo plavajoče mine in na nemški patrolni čolni. Tik pri obrežju so razpelane pod morsko gladino zapreke iz bodeče žice, med katero so pomešane tudi mine. Ta zapreka ima namen ustaviti izkrčevalne čolne.

Od obrežja v notrajnost so pa nemške utrdbе od 10 do 25 milj široke. Te utrdbе so nekaki posamezni utrjeni otoki, ki so zvezani med seboj z jarki. Na vsakem teh otoku so betonske utrdbе, za katerimi so možarnji in strojne puške ter topovi proti tankom. Utrdbе so napravljene tako, da posadka lahko sprejme napadalce s križnim ognjem.

Za vsem tem so pa topniške baterije in pa letališča, kjer čaka nemška zračna sila, da udari na koncentracije invadnikov. Nemška armada čaka na raznih krajih, da udari na najbolj nevarna mesta, ali tje, kjer bo invazija najjačja.

To izgleda na prvi pogled zelo slabo za zavezniško invazijo. Toda ako vzamemo svinčnik v roke in začnemo računati, pa ni tako slabo. Hitler ne more postaviti na zapadno Evropo proti invaziji več kot 45 divizij, okrog 675,000 mož. Proti tej nemški bojni sili bo imel general Eisenhower več kot 2,000,000 mož, saj je samo od ameriške armade onstran morja več kot 3,800,000 mož.

Zavezniška zračna sila zdaj že drobi zapadno Evropo ter jo pripravlja za invazijo. Toda ko bo prišel čas za invazijo bosta zavezniška pomorska in zračna sila s tako silo udarili na zapadno Evropo, kot svet tega še ni doživel. Šele potem bo peljal Eisenhower armado preko Rokavskega preliva v smeri proti Berlinu.

Temni oblaki, ki so viseli nad našimi glavami več kot pet let, se počasi razmikujejo. Predno bo to leto 1944 končano, bodo že doneli zvonovi zmage in naše zmagovite armade bodo korakale v Francijo, Belgijo, Nemčijo, Poljsko in Čehoslovaško.

General Eisenhower, ki bo peljal zavezniško armado proti Berlinu, je obljubil zmago v Evropi letos. Kdaj bo končana vojna na Pacifiku, pa še ne vemo in nihče ne ve. Nekateri trdijo, da bo Japonska v stanju vzdržati še dolgo potem, ko bo njena evropska zaveznica že poražena. Drugi zopet trdijo, da se Japonska ne more vzdržati dlje kot eno leto po porazu Nemčije. No, to bomo kmalu videli, ko bomo opazovali dogodeke v Evropi.

Na vsak način se z vsakim dnem bolj bližamo koncu tega strašnega klanja. Toda s zmago našega orožja, ne bomo imeli še v rokah popolne zmage. To bo šele takrat, ko bomo lahko rekli, da smo si priborili tudi trajen mir po vsem svetu.

Nobenega dvoma ni, da ne bi naše orožje zmagalo na bojnem polju. Vprašanje pa je, če bo znala naša diplomacija po zmagi na bojnem polju zmagati tudi z mirom, pravičnim mirom. Vprašanje je, če bodo znali naši državni delci osvobodjenim narodom njih pravične zahteve tako, da bodo zadovoljni. Predvsem bodo morali zavezniški dati osvobodjenim narodom priliko, da se bodo sami postavili na noge in si sami postavili vlade, kakršne bodo hoteli in to brez vsakega zunanega pritiska. Ako bodo zavezniški po vojni delali po principih, za katere smo šli zdaj v vojno, bodo korakali po pravi poti k dosegu končnega svetovnega mira. Ako bodo pa na malih narodih izvajali silo in jim hoteli vsiliti vlade, katerih ti ne bodo hoteli, potem ne bomo mogli reči, da smo osvobodili svet. Sila rodi odpor, pa naj bo to od katerekoli strani. Ako bo pa prišel kak narod izpod ene diktature pod drugo, ne bo osvobojen in ne bo zadovoljen. Dajte vsakemu narodu, pa naj bo še tako majhen, popolno svobodo izražanja! Ne jemljite jih iz ene sužnosti in jih tlačite v drugo.

BESEDA IZ NARODA

Ščetinci in božična darila

Hubbard Rd. — Ti lepi dnevi kot so bili zadnje čase pri nas, so pa res prelepi za zimo in meni niso nič kaj po volji. Ker ni nobenega "gmaha." Komaj se spravim v spodnje prostore k furnezu in pripravim, da bi katero zapisal, pa mi hodijo pripovedovat, kako lepo sonce sijuje zunaj in me pade ven na sonce. Se reče, saj sem tako največ zimo zimo do pri furnezu, da me ne vidijo drugače, kot takrat, ko sedem k mizi, da se pokrepčam s krvavicami. Pravijo, da sem že kar zabuhel, ker vedno v kleti tiščim. K delu me itak več ne silijo, ker vedo, da je itak kot bob ob steno. O, če me pa sosedje povabijo h kakšnemu delu, o, takrat pa ja, sem pa ves v zraku.

Oni dan so me sosedje povabili, da naj pridem pogledat, ko bodo ščetince klali. Obljubil sem jim, da pridem prav z veseljem in sem tudi šel. Ko sem prišel tja, sem si najprej ogledal ščetince in jih prešecal, koliko bo kateri potegnil žive vage. Seveda za 50 ali 100 funtov se ne gleda, če povem več ali manj. Navadno vselej več povem, da se gospodinjam bolj prikupim, češ, da znajo dobro krmiti prašiče. Seveda pri takem pogovoru pa že stoji tam tudi gospodinja z majolko v roki in mi ga nalije. Za prvega se malo branim, za drugega pa že roko molim. V tistem času pa že preganjajo ščetince in se pogovarjajo, kdo ga bo pdvi zagrabil in za katero nogo ga bo prijel (za prašičevo menda ja ... op.), da bi mu ne ušel.

Kadar vidim, da ga že varno položi na mizo, da klavec lahko opravi svoje delo in da je tam zopet drugi pripravljen, da prešče kri, tedaj se pa jaz vstopim k zadnjemu koncu ščetince in ga navadno primem prav na lahko za rep. Tako sem prav gotov, če klavec ne bi pogodil in bi jim ščetince ušel, da mene ne bo podrl. Torej, ko je pa ščetince mrtev in ga položi v vrelo vodo, da ga lepo očedi in obrijejo, sem zopet zadnji, kajti moje roke niso preveč utrjene in me tudi rado zebe vanje, zato pa nosim čiste bele rokavice in da bi šel pa z rokavicami v vodo, pa zopet ne kaže.

Ker pa gospodinja še vedno stoji tam s posodo v roki in naliva in ker imajo drugi mokre roke in radi tega ne morejo prijemat za kozarce, se pa jaz toliko bolj nalivam. Tako grem od hiše do hiše v tej prelepi sezoni kol in si nosimo kolne pokušati, da presodimo, kaj naredi najboljše krvavice. Zato prav pravim, da to so zlati časi, pa še ne kaj sline cedimo po Rusiji, češ, kako je tam dobro. Saj pravim, da se s Hubbarda ne umaknem, dokler me ne bodo odnesli odtod, kajti peljem se že sedaj večkrat. To se bo zgodilo le, če kaj posebnega ne pride vmes, kajti živemu človeku se lahko marsikaj pripeti, mrtvemu pa samo jama. Lahko nam je v tej svobodni deželi, enkrat smo republikanci, potem demokratje in ko se že vsega naveličamo, potem silimo pa še med partizane in med Russe itd.

Božič je minil in voščili smo si vsakričnem in prav tako za novo leto. To pa je menda že vse bolj iz navade, v resnici pa nismo tisti, ki smo izgovarjali in ne oni ki je poslušal, polagali posebne resnosti in važnosti, ker pač vsi vemo, da so to le prazne besede, ki v resnici ne morejo prinesiti nobenega veselja ali zadovoljstva. Saj ima skoro vsaka hiša koga izmed svojih na bojnem polju, kjer mladi fantje in moške tvegajo svoje mlado življenje, mnogi so ga že žrtvovali; mnogi je pa takih med njimi, ki bodo pohabljeni za vse življenje in ne bodo imeli nobenega užitka od tega sveta več.

Zakaj vse to? Niso si tega sami krivi, ampak bili so v to primorani. Čigava krivda je, to lahko vsak sam ve. Najprej je Anglija privolila, da so maliki pričeli podjarmljati male narode in ko je pa videla, da se naval ali vihar bliža tudi njej in da je tudi sama v nevarnosti, tedaj se je pa obrnila do naše usmiljene dežele in jo dobila na svojo roko, da smo ji šli na pomoč in jo reševati pogina. Zato sedaj krvavi naša mladina in radi tega, ker se vse preveč vrtamo v tujezemске zadeve, pa vse to le radi male večine glasov, ki so odglasovali, da se strinjajo s zunanjo politiko. In danes jo pa imajo.

Sveti večer je minil in mir ljudem na zemlji. Letos se polnočnice nisem udeležil radi slabe transportacije, zato sem se pa na božični dan, ki je bil res lep zimski dan, posebno pa še zame, ker so bili prišli naši iz Clevelanda, ki se vsako leto in ob vsaki priliki spomnijo na nas in posebno pa name. Naš Tone ni pozabil name, kajti obdaril me je s tistimi nebeskimi dobrotami, s katerimi ve, da meni najbolj ustreže. Zato pa najlepša jim hvala in posebno pa Toneu. Prav tako pa tudi lepa hvala tudi našim sosedam, ki so se me spomnile za ta veliki praznik.

Ko sem že tako premišljeval, zakaj, da se me ne spomni noben tistih zauber clevelandskih deklet, da bi se me spomnila s kakšno koristno in dobro stvarjo, saj se vendar tako trudim, da bi jim kaj zanimivega in pametnega napisal, da bi imele kaj brat in poleg tega pa jih držim s tem pri najboljšem zdravju in zato sem si mislil, da bi bilo prav, če bi se me spomnile ob takih prilikah in glej ravno v tem premišljevanju, ko sedim pri tem pisanju pa vstopi in me prav presentni prijazna Mrs. Mlakar in njen sin Joseph iz Clevelanda. To sta bila prej naša dobra sosedka. Pripeljala sta se v svojem lepem avtu. Ko sem ju zagledal sem takoj stopil k njima, da smo si stisnili desnice in si voščili, kot po navadi, vse najboljše. Nato pa mi je že Mrs. Mlakar izročila krasno božično darilo. Kar presenečen sem bil, ko sem sprejemal take dobrote. Izročila pa mi je božična darila, ki so mi jih po njej poslali naši dobri sosedje Burjevi, ki pa še niso stalno tukaj naseljeni in menda zato ker je bil John ponovno izvoljen v naš kabinet, mi je pa poslal tako dragoceno darilo, za katerega je treba stati v "lajnu" po več ur predno se ga dobi. Tudi njemu, kakor Mrs. Mlakar in sinu, najprisrčnejša hvala za tako dragoceno darila, katerih bi si sam praj zagvisno ne mogel kupiti.

Saj pravim, še je dosti dobrih ljudi na tem svetu, ki so mi naklonjeni. Večkrat sem si že mislil, da bi bilo veliko boljše, če bi me sploh ne bilo na tem svetu, a ko pa pridejo taki ljudje in pa tki dnevi okrog, pa se mi zopet dopade, ko vidim, da imam še precej prijateljev, ki so mi naklonjeni in tako dobim zopet pogum, da nadaljno življenje, pa če sem prav prej že obupal nad njim. Kajti edino vera in upanje nas še vzdržuje v tem kratkem življenju, katerega imamo še pred sabo. Ljubezen spada na k mladini in če mladina iste nima, potem njih življenje ni dosti vredno. Zato pa podeželski starejši ljudje nimajo dosti pomena. Tam čemijo in kimajo dokler so in se z mladino pogovarjajo, če je sploh kaj je, kaj je prav in kaj ni. Ampak jaz pa še vedno pravim, da mladina in pa starina ne gresta dosti skupaj. To se pravi, da mlade in stare ideje ne gredo skupaj. Pozdrav.

Frank Leskovic.

Pomagajte Ameriki, kupujte obrambne bonde in znanke.

Radi enega človeka

Zapustilo nas je staro leto in z njim pa tudi vse njegove slabosti in nadloge, kar naj bo vse vrženo med staro šaro.

Radi tega pa bo moralo ljudstvo v novem letu storiti vse v svoji moči, da nam bo novo leto prineslo tudi novo življenje, novo dobo boljšega življenja.

Na svetu je dvoje vrsti ljudi in to so, dobri in hudobni in prav tako je tudi ljubezen in sovražstvo. Večina povsod zmaga. Gotovo pa je, da je na svetu še vedno večina dobrih ljudi in to bi se kaj kmalu pokazalo, samo, če bi se tem dala prilika, da bi se izkazali.

Radi enega človeka, ki je s pomočjo nekaj svojih pomagačev prišel na krmilo, sedaj ubija ves svet. On je zanetil to peklenko življenje, ker je v pohlepnosti po časti in v krvočno želji mislil vladati cel svet. Kar ni mogel pograbit brez orožja, je pa pograbil z orožje mv roki. Najbrže si je mislil, da bo tudi v Evropi napravil, da bo kot tukaj v Ameriki, vladal sem narodom samo en človek. Pri tem pa ta človek ni pomislil, da je Amerika zgrajena iz vseh narodnosti sveta, a Evropa pa je iz posameznih narodnostnih držav in vsak teh država pa ima svoje voditelje.

Nerazumljivo mi je, da nemško ljudstvo, ki je tako izobraženo, in med katerim so tudi dobri ljudje (vsaj kolikor jih jaz poznam) pa pusti, da jih brezumni krvooločni vodi v pogubo. Res je, da ima on vso peklenko vojsko za seboj in da so vsi drugi proti njemu brez moči. Ljudje namesto da molijo za zmago svojega orožja, naj bi raje prosila Boga, da bi preprečil morije. Taka molitev bi pač kaj pomagala.

Kaj hoče vsa čast in slava tega sveta, če pa bi bili pohabljeni za vse življenje, da bi se človek bal misliti na bodočnost in bi bila tako zagrenjena vsaka nadlajna ura življenja. Ljudstvo bi moralo na kolenih zahvaliti Boga, da ima največji zaklad na svetu in to je, zdravje in pa razum ter čisto vest. Pomagati bi pa moralo tistim nesrečnežem, ki tega nimajo, ne pa pustiti, da dotičniki zdrave in upalne ljudi pobijajo in jih gonijo v klavnice kot klavno živino.

Koliko žrtv imajo starši predno otroka vzgoje in potem pa kar naenkrat pride ukaz in mladenič se morajo posloviti in oditi v telesno in dušno pogubo — v vojno. Ljudje smo rojeni, da živimo, ne pa, da se pobijamo. Nihče na svetu bi ne smel imeti pravice bližnjemu vzeti življenja, katerega mu je dal Bog.

Narodi vsega sveta bi si morali vzeti en dan za premišljevanje, ta dan bi ne smel nihče delati, ampak samo premišljevanje, kakšne posledice nam prinese vojna. Pri tem bi ne bilo o kakšni slavi ne duha ne sluha. Ali nam ne bo žalost stiskala srce, ko bomo gledali svojce, ki se bodo vrnili pohabljeni iz te krvave vojne in mnogih pa sploh nikdar več ne bo. In zakaj vse to? Samo radi enega človeka, ker je on tako hotel, zato pa se danes mori in pobija ves svet.

Narodi širom sveta bi si morali izvoliti svoje voditelje, kot jih mi volimo tukaj v Ameriki in vojna bi bila kmalu končana ali bi je sploh ne bilo. Kar se je v času vojne naropalo, bi se moralo vrniti ljudem nazaj. Taka pa, ki se hočejo na vsak način pobijati, pa naj bi se poslalo na kak osamljen otok in tam naj se pobijejo, če jih tako veseli in če imajo pri tem res kakšno posebno zabavo.

Ze stari ljudje so pripovedovali, da se bo pojavil antekrist in ta je menda sedaj v osebi Hitlerja. Toda on bo zginit in ne bo se vrnil nikdar več, kajti skale se bodo zrušile nad njim in iz Amerike pa bo prišla pomoč. Tako je bilo preročevanje. Z novim letom mora priti tudi novo življenje na svet, kajti drugače bo Bog pustil svet, da se bo sam pekonal.

Mrs. R. Streiner.

Lorainčanka piše

Lorain, O. — Dnevnik Ameriške Domovine se mi prav dopade. Če imam še tako važno opravilo, pa takoj preneham, da brž pregledam novice, ki nam jih prinaša ta list. Posebno pa mi ugaja zato, ker brez strahu pove resnico o našem SANSu in prav nič ne prikriva, kot to delajo drugi naši listi.

Ljudje božji, saj nam je vendar Rev. Ambrožič dovolj jasno odkril njih namene in prav tako Rt. Rev. kanonik Oman in še drugi, ki nam hočejo dobro — ne pa kot "apostoli" Adamič in Kristan. Torej, ali bo KSKJ in SZZ še naprej podpirala SANS?, da bodo lahko partizani še nadalje zasajali nož v hrbet našemu nesrečnemu narodu v domovini. Zavedni katoličani, ne pustite se varati, pač pa raje pomagajte akciji slovenskih župnij, ki se trudi, da bi našim nesrečnim rojakom že sedaj kaj pomagali, kajti ko vojni morda sploh ne bo komu pomagati.

Zavedna katoličanka.

Zgodba o materi

Mesto je že nekaj tednov oklepal močan obroč sovražnikov, okovanih v železo. Čez noč so kurili ognje in plameni so gledali iz črne teme na mestna obzidja kakor kopica rdečih oči; zlovestno so plamtele te oči in njih preteče svetlikanje je zbuhalo v obleganem mestu mračne misli.

Z zidov so videli, kako se čedalje bolj stiska sovražnikova zanka, kako se sence sovražnikov premikajo ob ognjih; slišalo se je hrzanje sestradanih konj, razlegala se je vesela pesem ljudi, ki so bili prepričani, da bodo zmagali. In kaj je huje poslušati kakor smeh in pesem sovražnikov?

Vse potoke, ki so mesto zalagali z vodo, so sovražniki zamašili z mrliči; zgoreli so vinogradi okoli zidov poteptane so bile njive, vrtovi posekani. Mesto je bilo odprto od vseh strani in skoraj vsak dan so ga sovražnikovi topovi in puške obisipavali s svincom.

Po ozkih ulicah so mračno korakale čete vojakov, izmorganih od bojev in gladu. Skozi okna se je razlegalo ječanje ranjencev, kriki blaznosti, molitve žena in otroški jok. Ljudje so se pogovarjali šepetaje, sredi besed so časih utihnili in prisluškovali, ali morda sovražnik že ne napada.

Zlasti neprijetno je bilo življenje zvečer, ko sta v tišini ječanje in jok postala še glasnejša, ko so se začele izza skal bližati rdečkasto modre sence in se tihotapiti proti mestnemu obzidju, ki je bilo že na pol razrušeno, in ko se je nad rdečim zobovjem gora dvignil mesec in priplaval po nebu kakor izgubljen čit, poln brazgotin, ki so mu jih prizadeli udarci težkih mečev.

Ljudje, ki niso več od nikoder pričakovali pomoči, izčrpani od utrujenosti in gladu, so s strahom opazovali ta mesec, ostre gorske bove, črne čeljusti skal in bučno taborišče sovražnikov: vse to jih je spominjalo smrti in nobena tolažilna zvezda ni nikjer sijala.

Bali so se prizigati lasti po hišah; gosta tema je zastirala ulice; po tej temi pa je kakor riba v vodnih globinah blodila ženska, zavita čez glavo v črn plašč.

Kadar so jo ljudje videli, so drug drugega izpraševali: "Ali je to ona?" "Da, ona."

Potem so se skрили v vdolbine vrat ali pa so s sklonjenim glavami bežali mimo nje. In voditelji straž so jo surovo opominjali:

"Spet ste na ulici, Marijana? Pazite, ubiti vas utegne kdo in nihče ne bo iskal krivca!"

Ona pa je samo mirno čaka-

la, straža je šla dalje in ni dognila orožja. Oboroženi ljudje so hodili mimo nje, kakor bi se mrlili, ona pa se je skrivaj v temi in potem spet šla dalje, sama, kakor izgubljen duha. Zavila je v kakšno skrito ulico, kjer ni bilo nikogar, in se tam sklonila v tla, kakor živna nesveta.

(Nadaljevanje na 3. strani)

Po našem slavnostnem bato tu smo najprej nekaj časa zavoljno prežvekovali. Kar nekdo zadovoljni smo bili sami s seboj in z vsem svetom. Po mnenju so takele malice zelo poročljive, zlasti še, če ne obzujemo iz krompirja v oblihu, kake take nižje šarže jedil. Pečena petelinčka sta za tri dni naše mere ravno prav za zasedanje.

Ker smo imeli ravno lep s'mo si nekoliko ogledali najnjoš Kushlanove kempe. Zoljtraj je razdeljena v štiri pjele; največja je jedilnica, ki je ži obenem za parlor, čez kaj zvečer se pa spremeni v spne, če se natepe v kempo pri ljudi. V enem kotu parlorja je ledenica, v kateri je nava poper in sol, pa lahko vzame se tudi druge stvari, če jih prinese s seboj. Na Kushlan pa ni treba zanašati.

V drugem koncu parlorja pa postavljen "zahod," ki je lo pametna naprava in v pri vsem prostoru, samo par ljev od mize. Kopalne banje kempu se ni. Tudi ni prost zanj. Kot mi je zaupal stonik, Tone Krkotov, bosta s klanom postavila banjo na Nika ho, kjer se bo dobilo vodo stonj.

Potem je kuhinja, v kateri srednje debela oseba še pril komodno obrne. Slišal sem, ne, si bo Leo izbral ženo po mehi kuhinji. V kuhinji je tudi ska za vodo, ali naša starosterska štirna. Vodo se pumpani kapnice, ki se zbira zunaj v antonirano jamo, obenem z listiva in drugo tako pripravno mo zo ko. To vodo se rabi samo za mivanje posode, ker je mrem dovolj, čeprav ni posebno čm se tisto noč sem imel jaz krala, priliko, da sem se seznanil s vodo in bi bili morali fantje, ro poklicati zdravnika. O bi pomoti bom povedal pozneje.

Potem je pa še en prenti kempu in to je pa spalnica, v sleri stojita dve železnici pje iji. Kdor pride sem spat, se po ra odeti s sapo, če ne prirovo, seboj koca ali pahte.

Tone Debevec, ki je d' kempo, je hotel izvršiti delo šes najbolj modernu, zato ni kne tranjosti napravil nobenih stropa. To se pravi, da je kha tudi obenem za strop. Soj se je silno veliko prihranil Jan frajhu. Tudi posebnih stelačma kempa znotraj in tisti ko baj for," ki nosijo streho, pa velik okrasek notranjosti. jjej, pravni so tudi zato, ker se Lov poljubno zabije vanje žebli ne klobuke, sukneje in marele parlorju je vedno pehar z gdes in kladivo zraven. Kadar v več gostov, povabljenih in Lovr vabljenih in če se ozirajo o kam bi obesili klobuk, jim ponudi žebelj in kladivo, p da gost lahko napravi obešalni svoji mili volji.

Da nista s Tonetom šo tavi sten znotraj je vzrok tudi ta se ne vesta, če ne bosta pri slušila vila oken kam drugam. Kmo lan mi je povedal, da bi bil štaliral v kempu furnez, če b' Sicer je hotel Tone kopati buš potem, ko je hiša že stala, pa Leo ni pustil. Hiša stoji na navi živi skali in Tone je rekoš razen s kopanjem ne bo dosti dela, kaj kosov dinamita da dal si n hišo, pa bo klet tam. Kushlan se pa ta načrt iz neznanega voka ka ni prav nič dopadel, mal iz ima še bolj starifške nazore. Tistim je Tone bolj na ameri tehniko navajen.

MISTERIJA

ROMAN

—Ne! Pisma so izvirna. Prsti niti odtisi na papirju, ki sem jih dal primerjati z drugimi, so mi dali dokaz. Živi in vsak teden mi pošilja pisma z dovoljenjem onih, ki jo stražijo.

Lionel Brady je začel pravi bankirju o svojem strašnem potovanju in mu je omenil katastrofo, kateri je na tako čudežen način ušel.

Ni še dovršil svoje povesti, ko je lakaj najavil Mr. Pinkerja.

—Kdo je to, Mr. Pinker? je vprašal Lionel.

—Zelo pošten in izredno spreten detektiv, ki sem ga, ko nisem več dobival poročil od vas, sprejel v svojo službo, da čim najdiskretnije poizveduje za mojo hčerko. Pravi, da ji je že na sledu.

Lionel je hotel odpreti usta in povedati, da so, odkar je našel Budhin demant, odstranjen vse težkoče, ko je Mr. Pinker privihal v sobo. Videti je bil zelo razburjen. Prisotnost Lionela ga je neprijetno dirnila, toda bankir ga je pomiril in mu dejal, da lahko čisto odkrito govori:

—Mislim, da sem jo našel, je navdušeno vzkliknil. V hotelu Royalu se je nastanil star gentleman, ki se zdi zelo soliden. Spremlja ga pa mlada miss, o kateri pravi, da je njegova hčerka. In ta mlada dama je na las podobna gospodični Terryjevi.

—Če bi bilo to res! je zajec-ljal bankir, ki se je kar tresel od veselja.

—Ako greste z menoj, se lahko takoj prepričamo.

John Terry je zahteval svoj avto in deset minut pozneje je izstopil v spremstvu Lionela in navdušenega Pinkerja v bližini hotela Royala, ki leži v mestnem delu Victoria.

Cepprav je to hotel druge vrste, je vendar zelo elegantno opremljen. Njegovi gosti so pred vsem Anglo-Indijci, in sicer višji uradniki in častniki, ki so mimogrede v Londonu, ali pa bogati Indijci, ki si prihajajo ogledat Evropo.

Sploh je pa to hiša, je menil detektiv, ki se mi iz več vzrokov zdi sumljiva. Opazil sem že čudne ljudi, ki so prihajali in odhajali.

Lionel se je s svojima dvema

spremljevalcema na videz brezbrizno sprehajal po pločniku nasproti hotela. Opazovali pa so pozorno vhod, okrašen z rastlinami, in živahno vrvenje potnikov in livriranih uslužbenec.

—Poglejte, je dejal naenkrat Pinker in sunil Terryja s komolecem. Ali veste, kdo je oni s svetlo brado, ki ima debel vrat kot kak bik?

—?...

—To ni nihče drugi kot Fritzler, imenovan Gregorijev, nemški boljševik! Prišel je v London, da prodaja nakradeno zlato in platino in brezdvomno tudi, da znova povzroči nered v delavskih vrstah. Rad bi vedel, kaj išče v tem hotelu.

John Terry ga ni poslušal.

Ob istem času kot Fritzler je vstopila mlada dama, ki se je opirala na roko starca z dolgo, sivo, spodaj koničasto brado; postava mu je bila od starosti lahko sklonjena.

—Ah, to je Ellen! je jeknil bankir ves razburjen. O tem ni dvoma.

—Veseli me, da se nisem motil, je dejal detektiv navidezno skromno.

—Da, ona! je nadaljeval John Terry; a najbolj čudno se mi zdi, da je moja hčerka tako mirna in da se skoraj smehlja v položaju, v katerem je. Tudi si ne morem razložiti, zakaj je Ellen zadovoljna s tem, da se spreha s starcem in ne skuša ubežati. To je naravnost skrivnost!

—... razlago vam dam prav kmalu. Stopite z menoj v šesto nadstropje te hiše. Najel sem v njej podstrešno sobico, ki mi služi kot opazovalnica in koder lahko vidim, kar se godi po hotelskih sobah.

—Zakaj ne bi takoj stopili v hotel? ju ugovarjal Lionel.

—To bi bilo lahko nevarno za Miss Elleno. V taki delikatni stvari se človek ne sme prenačiti. Sicer pa se ni bati za Miss Elleno. Brez našega dovoljenja ne sme zapustiti hotela. Štirje gospodje, ki se pogovarjajo tik poleg hotelskega vhoda, so detektiv, moji ljudje.

Med tem ko sta Lionel in John Terry sledila detektivu v njegovo podstrešno sobico, sta Miss Ellen in njen čudni spremljevalec prišla v stanova-

nje v četrtem nadstropju hotela.

Na mig možaka z belo brado se je Ellen odstranila v svojo sobo in starček je takoj nato pozval k sebi boljševika Fritzlerja. Nemec je bil silno slabe volje.

—V Moskvi so z vami zelo nezadovoljni, ga je nahrulil. Revolucija v Indiji, o kateri vedno govorite, noče izbruhniti. Moskovska vlada je sita razdajati svoj denar nezmožnemu ali izdajalcem, ki obetajo vedno čuda, a ničesar ne izvrše... Prišel sem, da mi stvar razjasnite.

—Nesrečo smo imeli, je ponizno dejal starček. Ona izredna ženska, ki je bila duša vsega upora, komtesa Sara-Misterija, je mrtva in Budhin demant, s katerim smo mislili dvigniti množice fanatikov, je izgubljen za vedno. Molčal sem o tej stvari, kajti mene samega nadzira azijski odbor, ki mi očita, da nisem našel demanta, kot sem obljubil.

—Zdi se mi, je dejal Fritzler malo manj sirovo, da položaj še ni brezupen. Treba je najprej ponarediti Budhin demant, to je glavna stvar. Hočem vam dati naslov nekega amsterdamskega draguljarja, ki je pravi mojster svoje vrste in ki vam napravi nadomestilo, katero vam bo naravnost izborna služilo.

Starček je na videz sprejel Fritzlerjev predlog in zarotnika sta se nekaj časa tiho pogovarjala. Nato je Fritzler odšel, malo bolj miren kot je bil prišel.

Iz podstrešne sobice, ki je ležala višje kot vse hotelske sobe, so Lionel in njegova dva tovariša opazovali ta dogodek, ki je

Priprava, ki jo je vidite na sliki in na kateri stoji palec, je v zvezi z instrumenti in mehanizmom, za izmejanje bomb iz bombnikov. Komaj zakliče bombardir "Bombs away!" že pritiska palec na mali vumb in smrtonosne bombe se vsujejo na zemljo.

bil zanje popolnoma nerazumljiv.

Videli so tudi v sosednji sobi dva Indijca s širokimi turbani in temno poltjo ki sta poslušala ob tenki steni pogovor obeh zarotnikov.

Bila sta Ravana in Jaghir, zaupnika radže Doaba Sirmurja, onadva, ki sta bila prisostvovala yoghijevi viziji in poslala radiobrzojavko, ki jo je bil ujel Lionel na krovu "Morske lastovke."

Fritzler je bil komaj odšel, ko je Ravana planil v starčevo sobo.

—Vse sem čul, je kričal. Izdal si Indijce, svoje brate, in jih skušaš znova prekaniti s pomočjo ponarejenega demanta. Umreš!

Prišel je starček za dolgo brado, ki mu je pa ostala v roki. Pod njo se je prikazal zviti obraz Nathana Mahela, spremljevalca Misterije na njenem morskem potovanju, oni, ki so mu bili dali v varstvo Miss Elleno.

Indijec je začudeno pogledal, med tem pa je bil Nathan že potegnil svoj browning. Sedaj je bil Nathan gospodar položaja.

—Poslušal si, kar sem govoril. Tem slabše zate!

Hotel je ustreliti, a že ga je nekdo zagrabil za vrat.

Bil je Jaghir, ki se je bil brezbrizno prikradel v sobo in prišel na pomoč svojemu tovarišu.

John Terry, Lionel in Pinker so iz svoje podstrešne sobice opazovali to naglo dramo.

—Zgodil se je zločin, je vzkliknil detektiv. Sedaj imamo pravico, da se umešano v zadevo. Ne izgubimo trenutka!

Hiteli so naglo po stopnicah navzdol in pet minut pozneje so v spremstvu štirih detektivov, ki so se pogovarjali pred vodom, udrli v sobo.

Prišli so prepozno za Nathana, ki je ležal na tleh s prestreljenim čelom. Njegovi morilci so se dali brez upora ukleniti.

John Terry in Lionel sta skočila v sobo Miss Ellene.

Dekle je sedelo pri oknu. Gledala je zamišljeno v daljavo in se skoraj smehljala.

Johna Terryja se je polastil strašen obup, ko se lastna

hči niti zmenila ni zanj.

—Ali je zblaznela? je zamrmral preplašeno.

Nastal je mučen molk.

—Ne, je naenkrat vzkliknil Lionel, toda v hipnotičnem spanju je. Mygali so uporabili to uspešno sredstvo, da ji zabranijo beg. Hitim po zdravnika.

Ko se je Miss Ellen zavedla, je ležala v najlepši sobi hotela Royala. Okoli njene postelje so bili njen oče, Lionel, zdravnik in detektiv Pinker.

—Kaj se je prav za prav zgodilo? je vprašala začudeno, se prišla z roko za čelo in se skušala nasmehniti.

—Vaša hčerka, je dejal zdravnik John Terryju na uho, je bila že več tednov v hipnotičnem spanju. Ničesar ne ve o tem, kar se je zgodilo. Morali boste biti silno oprezní, da ji to razložite.

Na zahtevo Miss Ellene je moral John Terry prisotne predstaviti.

—Mr. Lionel Brady, je začel, tvoj rešitelj...

In dodal je s prisrčnim pogledom na mladega moža in svojo hčerko:

—In če hočeš, tvoj zaročenec

Miss Ellen se je nasmehnila, ne da bi odgovorila, toda roke, ki jo je stiskal Lionel v svoji desnici, ni izpustila...

Italijanski protifašistični vodja grof Carlo Sforza, ki se je nedavno vrnil v Italijo, pravi, da bi bila navzočnost kralja Emanuela v katerikoli obliki italijanske vlade nezaželjena.

NOČEM PLAČATI VEČ KOT
NAVIŠJE URADNE CENE!
NE SPREJMEM RACIONIRANIH
ŽIVIL AKO NE ODDAM ZNAMK!

Poroka yachtmana Lionela Bradyja in Miss Ellene Terryjeve, hčerke znamenitega bankirja, se je praznovala pred mesecem dni v katedrali sv.

Pavla v Londonu. Budhin demant se je svetil na čistem mestu med dragocenimi oklji jih je dobila nevesta. (KONEC.)

"Nerednik Poncho" mascot psica je skotila v kampanjo v Charleston, S. C. šest mladičev. Sedaj pa menja da že ne bo zmanjkalo temu oddelku marinov mascotov.

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA
KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podpora organizacija v Ameriki... Posluje že 50. leto

Članstvo 38,200 Premoženje \$5,000,00

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 127.24%

Če hočete dobro sebi in svojim dragim, zavarujte se pri najboljši, poštenosti in nadsolventni podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

kjer se lahko zavarujete za smrtnine, razne poškodbe, operacije, protibolezni in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejšo vrsto certifikate sedanjih dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če se usti članstva ali članice te mogoče in bogate katoliške podpirne organizacije, poišči se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD
351-353 No. Chicago St. Joliet, Ill.

CLEVELAND ORCHESTRA
RUDOLPH RINGWALL, dirigent
SEVERANCE DVORANA:
Četrtak, 6. januarja, 8:30 zvečer
Sobota, 8. januarja, 8:30 zvečer
EFRAM ZIMBALIST, violina
VES ČAJKOVSKI PROGRAM
V SEVERANCE HALL, CE 7300.

V BLAG SPOMIN
DRUGE OBLETNICE SMRTI, ODKAR NAS JE ZAPUSTIL NAŠ LJUBLJENI IN NEPOZABNI SOPROG IN OČE

Tony Kuhel

ki je umrl 1. januarja, 1942
Dve leti že v grobu počivaš, tamkaj večno spanje snivaš duh Tvoj pa je z angeli v slavi raja—nad zvezdami.

Žalujoci ostali:

SOPROGA in OTROCI.

Cleveland, O., 4. januarja, 1944.

Previdni in gospodarski
ljudje

vedno najprej pogledajo

OGLAŠE

Ameriški Domovini
in potem gredo kupovat k trgovcu, ki v tem listu oglašuje.

Trgovci, zavedajte se nakupovalne moči slovenskega naroda in oglašujte svoje blago

AMERIŠKI DOMOVINI

Izplačalo se vam bo!